

220

1695. Συμβόλαιον προικίσεως ἄρρενος τέκνου, ἐν Νάξῳ, ἐν 200.

221

1695. Γραπτὰ ἔθιμα Σύρου, τῆς 13 Ἰουνίου, ἐν 130, VIII, σ. 499-500.

Τὴν σήμερον συμμαζομένοι ἡμεῖς οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι ἐπίτροποι καὶ προεστοί, καὶ ὅλοι οἱ ἐπίτροποι τοῦ παρόντος νησίου, ξεκαθαρίζομεν ἐδὼ παρῶν ὅλας τὰς τάξεις ὁποῦ ἐσταθήκασιν στὸ νησί μας ἀπὸ τὸ ἔκπαλαι, ὡς καθὼς εὐρεθήκαμεν καὶ ἐβεβαιωθήκαμεν ἀπὸ τοὺς παλαιούς ἀνθρώπους πῶς ἦτον πάντα, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν εὐρίσκονται γεγραμμένα, συμφωνημένοι ὅλοι εἰς μίαν γνώμην, θέλομεν νὰ τὰ βάλωμεν διαγράφον διὰ νὰ ἀκολουθοῦσιν ὅλοι ὡς καθὼς φαίνονται, καὶ νὰ μὴν σηκόνεται καθ' ἕνα νὰ χαλᾶ ταῖς συνήθειαις, διὰ τοῦτο ὅλοι τὰς βεβαιόνομεν πῶς εἶναι ἡ γνώμη μας καὶ ἀπογραφόμεσται ἀπὸ χειρὸς τοῦ Κατζελλέρη τῆς κοινότητός μας.

1ον. Λέγομεν, ὅτι ὁποῖος θέλει νὰ πουλήσῃ κανένα προᾶγμα ἀκίνητον, πρέπει νὰ διαλαληθῇ μὲ τὸν καστελάνον ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου καὶ Ἀγ. Ἰωάννου. Ὅποιος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει προτίμησιν νὰ ποῦ ἀγοράζῃ εἰς τέρμινον ἡμ. 10 εἰς ἐκείνους ὁποῦ εὐρίσκονται ἐπάνω στὸν τόπον, καὶ περὶ αὐτοῦ αἱ 10 ἡμέραι καὶ δὲν ἤθελε γυρέψῃ τὰ δικαιώματά του, νὰ τὰ χάσῃ. Ὁ ξεπεσμένος νὰ ἔχῃ τέρμινον ὡς ἕνα χρόνον, ἤγουν ἀπ' ἐκεῖ ὁποῦ εὐρίσκειται, ἢ ἂν ἔχῃ ἐστὶν ἐπιτρόπος διὰ γιενιά, νὰ τοῦ μὴν νὰ γυρέψῃ τὰ δικαιώματά του, καὶ ἂν δὲν τὰ γυρέψῃ εἰς τὸ τέρμινον τοῦ χρόνου νὰ τὰ χάσῃ. Ὁ σκλάβος ὡς ὁποῦ νὰ ἔλθῃ στὸν τόπον νὰ στεκόσῃ τὰ δικαιώματά του καὶ τὸ προᾶγμα ν' ἀποκόβεται μὲ δύο ἀποκοφτάδες καὶ διαληθῆναι ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

2ον. Λέγομεν ἐπάνω σταῖς γυναῖκες ὁποῦ ξεπέσωσι, ὅποια ἤθελε ξεπέσει μὲ τὸ θέλημά της, νὰ μὴν ἔχῃ καμμίας λογιῆς δικαιώματα ἀπ' ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, καὶ μάλιστα νὰ εἶναι παιδεμένη καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους, καὶ ὁποῖος ἄνδρας ἤθελε πάγει νὰ φορτζάσῃ καμμίαν γυναῖκα καὶ ἤθελεν εἶσθαι βεβαιωμένος μὲ μαρτύρους νὰ εἶναι κονταναριμένος διὰ τὸ κάτεργον.

3ον. Στὰ ἀνδρόγυνα ὅποιον μέρος χηρέψῃ καὶ ἔχει παιδιὰ νὰ πέρνον τὰ παιδιὰ τῶν ἀποθαμένων ὅλα των τὰ πράγματα ὡς κληρονόμοι, καὶ τὸ ζωντανὸν μέρος νὰ εἶναι κρατημένον. Ἐὰν ἴσως καὶ γυρέψῃ νὰ μεταπανδρευθῇ νὰ δίνῃ τῶν παιδιῶν του τὰ τρίτα τῶν πραγμάτων, ἤγουν ἀνίσως καὶ τὰ ρεφουδάρεθ καὶ δὲν τὰ κυβερνᾷ. Εἶδεμὴ καὶ σταθεῖ ὡσὰν καλὸς γονέος, κατὰ τὸν θεόν, καὶ τὰ παιδιὰ νὰ εἶναι κρατημένα νὰ κυβερνοῦσι τοὺς γονέους των εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ τῶν χρειάζεται στα γηρατεῖά των κατὰ τὴν δύναμίν των.

4ον. Ὅποιος εἶναι ἄκληρος καὶ θέλει νὰ κάμῃ τεσταμέντο ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματά του, ἤγουν τὰ προικιά του τῶν κληρονόμων του, κατὰ τὰ προικοσύμφωνα ὁποῦ ἔχομεν, ἤγουν νὰ στρέφονται τὰ πράγματα στοὺς πρόσημους, ἂν δὲν κάμουν κληρονόμον, καὶ ἂν καὶ κάμουν καὶ κληρονόμον καὶ ἀποθάνῃ, πάλιν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πρόσημους· παρὰ ὅσα εἶναι κόποι των, ἀγοράδες ἀπὸ τοὺς κόπους των νὰ εἶναι νοικοκύρης νὰ ταῖς ἀφίγη ὅπου θέλει, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ κόπους ὀλότελα καὶ θέλει ν' ἀφήσῃ ψυχικόν, ν' ἀφίγη ἀπὸ τὸ προικὶ του στὰ δέκα ἕνα, καὶ ὄχι περισσότερον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δον. Σὰν ἀποθάνῃ τὸ ἓνα μέρος ἀπὸ τ' ἀνδρόγυνον καὶ θὲ νὰ μοιράσωσιν οἱ κληρονόμοι μὲ τὸ ζωντανὸν μέρος εἰς ὄλαις των ταῖς ἀγοράδες, νὰ ταῖς μοιράζωσιν ἴσια, καὶ ὅσα ροῦχα ἔχουν, ταῖς φορεσιαῖς των, τ' ἀνδρῖκια ροῦχα νὰ τὰ πέρῃ τὸ μέρος τ' ἀνδρός, καὶ τὰ γυναικῖα ροῦχα νὰ τὰ πέρῃ τὸ μέρος τῆς γυναικός, ἐξέχως ἂν ἔχωσι μαλαματικά ἢ ἀσημικά, νὰ τὰ μοιράζων ἴσια.

βον. Ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ κρισίματα λέγομεν ὅτι ὅποτε περάσων τριάντα χρόνοι καὶ δὲν ἤθελεν γυρέφει ποτὲ κανένας τὰ δικαιώματά του, ὀλότελα νὰ μὴν ἀνεφανισθῇ εἰς καμμίαν κρίσιν, νὰ μὴν ἔχη πλέον δικαιώματα.

222

1695. Κανονισμὸς τῆς ἐν Λευκάδι Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐκ 12 ἄρθρων,

ἐν ἑλλ. μεταφράσει, ἐν 242, σ. 15-20.

223

1695. Ἀγορὰ δικαίῳ προτιμήσεως, ἐν Παξοῖς, ἐν 295, σ. 113.

Διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἀνατρέπεται πώλησις γενόμενη τὸ 1648, ἥτοι πρὸ 47 ἐτῶν, ὑπὲρ τοῦ Γ.Λ., ἐμφανισθέντος «ὡς πλεῖον ἠγγυλιώτερος, διὰ νὰ ξαγοράσῃ τὸ αὐτὸ χωράφι καὶ ἐλῆς» παρὰ τῆς Κ.Μ., θυγατρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ ἀρχικοῦ ἀγοραστοῦ, «καὶ δὲν προτενέται ἢ ἀνωθεν κυρὰ Κ. εἰς τὸ ἀνωθεν κατὰ βελο τίποτις... καὶ ἂν τὸν ἐδιασεῖσῃ τινὰς τὸν ἀνωθεν κυρὰ Γιάννη ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς κιορως, νὰ τὸν ἐδιαφεντίζῃ ἢ ἀνωθεν κυρὰ Κ. ...».

224

1695. Φιρμάνιον ὑπὲρ μ. Θεσσαλονίκης καὶ Βεροίας, μνημ. ἐν 31, σ. 95.

225

1695. Διάταγμα ἀρχιστρατήγου Κερκύρας, περὶ ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Μ. πρωτοπαπᾶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων τῶν ὀρθοδόξων, μνημ. ἐν 276, σ. 114.

226

1695. Ἐγγραφοῦ τοῦ Γενικοῦ Προβλεπτοῦ τῶν Ἰονίων Νήσων πρὸς τὸν πρωτοπαπᾶν Κερκύρας,

διὰ τοῦ ὁποίου, ἐπικαλούμενος ὡς δικαιολογίαν, τὰς «σοβαρὰς ἀταξίας» εἰς τὰ περὶ τὸν γάμον κλπ., τὰς προκαλουμένας ἐξ ἐγγράφων τοῦ πΚ, ἀπαγορεύει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, ἂν πρότερον δὲν ὑποβληθοῦν καὶ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐνετικῆς Διοικήσεως, ἐν 276, σ. 53.

